

Universitätsbibliothek Wuppertal

C. Cornelii Taciti Opera Qvæ Exstant

Tacitus, Cornelius

Antverpiae, 1668

Ad librum III. Historiarum excursus

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1742](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1742)

IUSTI LIPSI
A D
C. CORNELII TACITI
LIBRVM III. HISTOR.

EXCVRSVS.

Pag. 368.

In Tacito
concinatio.

ETERVM vt transmitteret in Italiam impunè & eo vsui foret, scriptum Aponio, vt vnà cum Mœsico exercitu celeraret. Ac ne inermes prouinciæ barbaris nationibus exponerentur, principes Sarmatarum lazygum in commilitium adsciri; plebem quoque & vim equitum quâ solâ valent offerebant. remissum id munus ne inter discordias externa molirentur, ac maiore ex diuerso mercede ius fasque exuerent. Trahuntur in partes Sido atque Italicus reges Sueuorum, quibus vetus obsequium erga Rom. & gens fidei commissæ patientior. opposita in latus auxilia, infestâ Ratiâ, cui Porcius Septimius procurator erat incorruptæ erga Vitellium fidei. Igitur Sextilius Felix cum alâ Taurianâ & VIII. cohortibus ac Noricorum iuuentute ad occupandam ripam Æni fluminis, quod Ratos Noricosque interfluit, missus, nec illis aut his prælium tentantibus fortuna partium alibi transacta. Antonio vexillarios è cohortibus & partem equitum rapienti comes fuit Arrius Varus, strenuus bello; quam gloriam & dux Corbulo & prosperæ in Armeniâ res addiderant. Idem secretis apud Neronem sermonibus ferebatur Corbulonis vitutes criminatus. Vnde infami gratiâ primumpilum adepto, læta ad præsens malè parta, mox in perniciem vertère. Sed Primus ac Varus occupantes Aquileiæ proxima quæque, & Opitergij & Alini lætis animis accipiuntur. Relictum Alini præsidium aduersus classem Rauennatem, nondum defectione eius auditâ. Inde Patauium & Ateste partibus adiunxerunt. Illic cognitum tris Vitellianas cohortes, & alam cui Scribonianæ nomen, ad Forum Alieni ponte iuncto confedisse. Placuit occasio inuadendi incuriosos. nam id quoque nuntiabatur. Luce primâ inermes plerosque oppressere. Prædictum vt paucis interfectis ceteros pauore ad mutandam fidem cogerent. Et fuere qui se statim dederent. plures abrupto ponte instanti hosti viam abstulerunt. Vulgata victoria post principia belli secundum Flavianos, duæ legiones, septima Galbiana, teritiadecima Gemina, cum Vedio Aquilâ legato Patauium alacres veniunt. Ibi pauci dies ad requiem sumpti, & Minutius Iustus præf. castrorum leg. VII. quia audaciùs quàm civili bello imperitabat, subtractus militum iræ, ad Vespasianum missus est. Desiderata diu res interpretatione gloriæ in maius accipitur, postquam Galbæ imagines discordiâ temporum subuersas in omnibus municipijs reuoluit Antonius, decorum pro causâ ratus si placere Galbæ principatum partes præsumerent. Quæsitum inde quæ sedes bello legeretur. Verona potior visa patentibus circum campis ad pugnam equestrem quâ præualebant: simul coloniam copijs validam auferre Vitellio in rem famamque videbatur. Possessa ipso transitu Vicentia: quod per se parum (etenim modicæ municipio vires) magni momenti locum obtinuit,

A tinuit, reputantibus illuc Cæcinam genitum, & patriam hostium duci ereptam. In Veronensibus pretium fuit: exemplo opibusque partes iuuere. Et interceptus exercitus per Ratiâ Juliasque Alpes. ac ne peruium illâ Germanicis exercitibus foret, obseperat. Quæ ignara Vespasiano aut vetita. quippe Aquileiæ fisti bellum, exspectarique Mucianum iubebat. Adijciebatque imperio consilium, quando Ægyptus, claustra annonæ, vectigalia opulentissimarum prouinciarum obtinerentur, posse Vitellij exercitum egestate stipendij frumenti que ad deditonem subigi. Eadem Mucianus crebris epistolis monebat, incruentam & sine luctu victoriam & alia huiusmodi prætexendo, sed gloriæ auidus atque omne belli decus sibi retinens. Ceterum ex instantibus terrarum spatij consilia post res afferebantur. Igitur repentino incurfu Antonius stationes hostium irrupit, tentatisque leui prælio animis, ex æquo discessum. Mox Cæcina inter Hostilium vicum Veronensium & paludes Tartari fluminis castra permuniit, tutus loco, cum terga flumine, latera obiectu paludis tegerentur. Quod si affuisset fides, aut opprimi vniuersis Vitellianorum viribus duæ legiones nondum coniuncto Mæfico exercitu potuere, aut retroactæ desertâ Italiâ turpem fugam consciuissent. Sed Cæcina per varias moras prima hostibus vendidit tempora belli, dum quos armis pellere promptum erat, epistolis increpat, donec per nuncios pacta perfidiæ firmaret. Interim Aponius Saturninus cum legione VII. Claudianâ aduenit. Legioni tribunus Vipsianus Messalla præerat, claris maioribus, egregius ipse, & qui ad id bellum solus artes bonas attulisset. Has ad copias nequaquam Vitellianis pares (quippe tres adhuc legiones erant) misit epistolas Cæcina, temeritatem victa arma tractantium incusans. Simul virtus Germanici exercitus laudibus attollebatur, Vitellij modicâ & vulgari mentione, nullâ in Vespasianum contumeliâ. Nihil profus quod aut corrumperet hostem, aut terreret. Flauianarum partium duces omisâ prioris fortunæ defensione, pro Vespasiano magnificè, pro causâ fidenter, de exitu securi, in Vitellium vt inimici. Facta Tribunis & Centurionibus retinendi quæ Vitellius indulgisset, spes: atque ipsum Cæcinam non obscure ad transitionem hortabantur. Recitatae pro concione epistolæ addidit fiduciam, &c. *eo ordine quo deinceps vulgati.*

